

JĀ• PRĀ•VA, TY POVINNOSTI

ĀĀEtrtek, 06 prosinec 2007

Povinnosti? Pravidla? PrávĀ› jsem Ā•etla, Ā¼e podle nĀ› kterých "zdejších obyvatel" nemají funglnoví dospĀ›láci Ā¼ádné povinnosti vĀ›i svĀ›m rodiĀ›m a rodinĀ› vĀ›bec. Uznávám, ano, nejspíš z právního hlediska opravdu ne. UrĀ›itĀ› v Ā¼ádných zákonech není nikde napsané, Ā¼e k povinnostem dĀ›tí platí napĀ›. jednou za týden vyluxovat, utĀ›it prach a umýt záchod, ale jak se Ā›míká, "jaký si to udĀ›láš... atd. neboli "Ohýbaj ma mamko, dokud som ja Janko, aĀ¼ ja budem Jano, neohneš ma mamó".

TakĀ¼e všechny pozdĀ›jší náĀ›ky na to, jak mladí nepomáhají a jak neuznávají Ā¼ádné povinnosti, jsou pĀ› trochu s kĀ›kem po funuse. Ale teĀ› k vĀ›ci. Pamatuji si, Ā¼e kdyĀ¼ mi bylo 18, myslela jsem si, Ā¼e mi všic...; ale na druhou stranu jsem vĀ›dĀ›la, Ā¼e jakési vĀ›ci prostĀ› musím a nikdo je za mnĀ› neodĀ›lá. A Ā¼e kdyĀ¼ nebudu ty nudné povinnosti dĀ›lat, kdyĀ¼ prostĀ› nepĀ›ijmu "pravidla rodiny", tak napĀ›klad nedostanu kapesné, nebudu mít vyprané vyĀ›ehlené, prostĀ› tak, jak já bojkotuju pravidla, tak je budou bojkotovat i naši. Nejspíš to budu mít v rodince podobnĀ› nastavené i já - uĀ¼ teĀ› se zabezpeĀ›uji na stĀ› tím, Ā¼e moje dĀ›ti mají velmi pevnĀ› vymezeno a vyĀ›adováno, co musí a nesmí. I kdyĀ¼ jsou ještĀ› malé... A teĀ› ještĀ› nĀ›co k vzájemné dĀ›vĀ›Ā›: kĀ›lovĀ›ku Ā›erstvých osmnáct, pĀ›padnĀ› trošku "po", nic víc by mĀ› nedokázalo odradit, naštvat a poníĀ›it v neĀ¼ "porušení mých novouĀ›kých práv". Ale k tomu prostĀ› patĀ› ta pomyslná hranice dospĀ›losti. My „dĀ›le dospĀ›lí" víme, Ā¼e opravdová dospĀ›lost nepĀ›ichází úderem osmnáctých narozenin, ale Ā›asem, léty, zkušenostmi atd., ale Ā›ekla bych, Ā¼e na to si holt musí pĀ›ijít kašdý sám.

Paula